

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van besluit (GBVB) 2019/2109 van de Raad van 9 december 2019, voor zover verzoekster daarbij is gehandhaafd onder punt 4 van bijlage II bij besluit 2010/788/GBVB;
- nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2019/2101 van de Raad van 9 december 2019, voor zover verzoekster daarbij is gehandhaafd onder punt 4 van bijlage I bis bij verordening (EG) nr. 1183/2005;
- vaststelling van de onwettigheid van artikel 3, lid 2, onder b), van besluit 2010/788/GBVB en artikel 2 ter, lid 1, onder b), van verordening (EG) 1183/2005/EG;
- verwijzing van de Raad in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan die in wezen identiek zijn aan of overeenstemmen met de middelen die in het kader van zaak T-95/20, Kazembe Musonda/Raad, zijn aangevoerd.

Beroep ingesteld op 19 februari 2020 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia e.a/Commissie

(Zaak T-111/20)

(2020/C 129/20)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonesië), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan), PT Multi Nabati Sulawesi (Sulawesi Utara, Indonesië) (vertegenwoordigers: P. Vander Schueren en E. Gergondet, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2019/2092 van de Commissie van 28 november 2019 tot instelling van een definitief compenserend recht op biodiesel van oorsprong uit Indonesië⁽¹⁾ nietig verklaren voor zover deze van toepassing is op verzoeksters;
- verweerster verwijzen in de kosten die verzoeksters in de onderhavige procedure hebben gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. De Europese Commissie heeft gehandeld in strijd met artikel 3, lid 1, onder a), en onder a) i), artikel 3, lid 2, en artikel 7, lid 2, onder a), van verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (hierna: "basisverordening") en heeft blijk gegeven van kennelijke beoordelingsfouten, door te oordelen dat door Oil Palm Plantation Fund ontvangen betalingen neerkwamen op een tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidie, en door het door verzoeksters vermeend ontvangen voordeel niet te verrekenen met de kortingen en de vervoers- en kredietkosten die waren gemaakt om de vermeende subsidies te ontvangen.

2. Verweerster heeft gehandeld in strijd met artikel 3, lid 1, onder a) iv), en onder b), artikel 3, lid 2, artikel 6, onder d), en artikel 28, lid 5, van de basisverordening en heeft blijk gegeven van kennelijke beoordelingsfouten, door tot de slotsom te komen dat sprake was van staatssteun in de vorm van levering van ruwe palmolie tegen een minder dan toereikende beloning.
3. Verweerster heeft blijk gegeven van een kennelijke beoordelingsfout en gehandeld in strijd met artikel 8, lid 8, van de basisverordening, door tot de slotsom te komen dat sprake was van een dreiging van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Unie.
4. Verweerster heeft gehandeld in strijd met artikel 8, leden 5 en 6, van de basisverordening en heeft blijk gegeven van kennelijke beoordelingsfouten, door tot de slotsom te komen dat invoer uit Indonesië schade aan de bedrijfstak van de Unie dreigt te veroorzaken, en door de gevolgen van invoer uit Argentinië te negeren.

(¹) PB 2019, L 317, blz. 42.

Beroep ingesteld op 20 februari 2020 — BSEF/Commissie

(Zaak T-113/20)

(2020/C 129/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bromine Science Environmental Forum (BSEF) (Brussel, België) (vertegenwoordigers: R. Cana, E. Mullier en H. Widemann, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Verordening (EU) 2019/2021 van de Commissie van 1 oktober 2019 tot vaststelling van eisen inzake ecologisch ontwerp voor elektronische beeldschermen overeenkomstig richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad, tot wijziging van verordening (EG) nr. 1275/2008 van de Commissie en tot intrekking van verordening (EG) nr. 642/2009 van de Commissie, nietig verklaren voor zover daarbij gehalogeneerde brandvertragers worden verboden;
- verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster zeven middelen aan.

1. Eerste middel: door vaststelling van de bestreden verordening heeft de Commissie inbreuk gemaakt op artikel 1, lid 4, en artikel 15, lid 2, onder c), i), van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp (¹), ultra vires gehandeld en haar bevoegdheden overschreden, en afbreuk gedaan aan het *effet utile* van andere Unierechtelijke maatregelen.
2. Tweede middel: de Commissie heeft de rechten van verdediging van verzoekster geschonden door bij de bestreden verordening gehalogeneerde brandvertragers voor gebruik in elektronische beeldschermen te verbieden.
3. Derde middel: de Commissie heeft een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, niet alle informatie in aanmerking genomen, artikel 15, lid 1, van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp geschonden, en niet voldaan aan de op haar rustende verplichting om een passende effectbeoordeling uit te voeren wanneer zij gehalogeneerde brandvertragers verbiedt bij de bestreden verordening.
4. Vierde middel: de bestreden verordening is in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien verzoekster in een situatie van onaanvaardbare rechtsonzekerheid is geplaatst.